

[Elgaard.]

medført lange Forhandlinger — er lykkedes at naa til et endeligt og glædeligt Resultat med Hensyn til Ordningen af Seminarieforholdene i Ranum. Jeg kan forsikre den højtærede Undervisningsminister, at det i vide Kredse i den nordjydske Befolkning vækker udelte Glæde og Tilfredshed.

Dernæst har jeg en Sag, jeg gerne vil forebringe det høje Ting, forebringe den højtærede Landbrugsminister, forebringe det meget ærede Finansudvalg, og jeg haaber, der maa være en saadan Forstaaelse af denne Sag, at det Ønske, jeg har at fremføre i Forbindelse med den, kan blive opfyldt.

Den 31. Juli i Aar trak der et Uvejr hen over Himmerland, et Uvejr af ganske voldsom Karakter, et Uvejr, som man ikke oplever det i Danmark i hver Menneskealder. Stormen hylede, og Regn og Isklumper dryssede ned fra Skyerne. Jeg kan illustrere Uvejrets forfærdende Styrke ved at nævne, at i adskillige Landsbyer knustes 600—700—800 Vinduesrunder. Jeg var i nogle af disse Landsbyer Dagen efter Uvejret, og der var Beboelseshuse, altsaa Stuehuse paa Gaardene, hvor der i den ene Side af Bygningen ikke fandtes en eneste hel Rude. Der var Bygninger tækkede med Cementtagsten, hvor adskillige af Cementtagstenene var slaaet itu af Isstykkerne. Man samlede nogle Isstykker op for at maale dem, og der var Isstykker, som maalte 8 cm i Længden og 12 cm i Omkreds.

Naar et Uvejr er ledsaget af et saadant, jeg havde nær sagt Bombardement af Isklumper, maa det foraarsage en ganske uhørt Skade, ikke paa Bygningerne — det er ikke om dem, jeg vil tale —, men paa Afgrøden, der stod lige foran at skulde høstes paa Egnens Marker. Landbrug efter Landbrug, over 700 Landbrug, store og smaa, mest smaa, blev under Uvejrets Fremfærd bogstavelig talt pillet for hver en Kerne af Aarets Høst. De Tærskningsresultater, som nu foreligger, efter at man har faaet samlet de knuste Straa og de tomme Aks hjem, viser, at paa Ejendom efter Ejendom andrager den samlede Høst ikke en Gang Halvdelen af Udsæden.

Jeg skal føje til, at i sidste Samling gennemførte dette høje Ting en Saasædlov, hvorved man vilde hjælpe kriseramte Landmænd til at faa Jorden besaaet, en Lov, hvorefter der kunde gives Panteret i den Høst, der skulde komme; jeg ved, at adskillige af disse uvejrstramte Landmænd har benyttet denne Lov, og de kan nu i Dag give Købmanden eller Brugsforeningen

eller Staten, om man vil, Anvisning paa et Høstudbytte, der ligger ude i Pløjemarkerne.

Det er en Ulykke af et saadant Omfang og med saa ulykkelige Følger for den ramte Befolkning, at man ingen Sinde og paa intet Omraade indenfor det danske Samfund har oplevet noget tilsvarende. Der er foretaget en Vurdering af Skaden, men de senere Tærskningsresultater har vist, at de uvildige Mænd, der har vurderet Skaden, har vurderet dens Omfang alt for lavt, hvad der taler for deres sunde og forstaaende Bedømmelse af Stillingen. Skaden andrager for de Landbrug, der ikke har forsikret mod saadanne Ulykker, 321 034 Kr. 75 Ø.

Der ligger i Finansudvalget et Andragende fra disse skadelidte Landbrugere, hvori man ansøger Regering og Rigsdag om nogen Støtte overfor den Ulykke, der her er overgaaet denne Befolkning. Man kan sige: ja, men de kunde have haglskadeforsikret, saa havde de nu været dækket mod de værste Følger af denne Ulykke. Jeg maa dertil sige, at adskillige af dem havde haglskadeforsikret, og de deltager ikke i dette Andragende, men den højtærede Landbrugsminister ved, at et af de Haglskadeforsikringselskaber, som er ramt af dette Uvejrs Følger, har indsendt et Andragende til Landbrugsministeriet om nogen Støtte overfor de økonomiske Følger, som dette Uvejr har bragt over Selskabet.

Dette Forsikringselskab omfatter 1 380 Medlemmer, altsaa Ejendomme, fordelte i 118 Sogne i Aalborg og Viborg Amter, og den samlede Forsikringssum andrager 3 060 800 Kr. Den Skade, som Forsikringselskabet skal betale til de Ejendomme, der er haglskadeforsikrede, andrager 80 359 Kr. Forsikringselskabets sidst aflagte Regnskab, Regnskabet for Aaret 1931, udviser en Formue paa 40 400 Kr., og man vil deraf se, at Forsikringselskabet vil være nødt til at opkræve meget betydelige Ekstrabidrag hos Medlemmerne, hvis det skal være Selskabet muligt at udbetale den Erstatning, her skal ydes. Nu maa man erindre, at Paaligningen af saadanne Ekstrabidrag i stor Udstrækning vilde ramme ogsaa de Medlemmer indenfor Selskabet, som Ulykkerne er gaaet hen over. Man andrager da nu det høje Landbrugsministerium om at yde dette Forsikringselskab et rentefrit Laan, som kunde afbetales med $\frac{1}{10}$ aarligt, for at man derigennem fra Forsikringselskabets Side kunde udbetale den Skadeserstatning, man er pligtig til at udbetale, uden at paalægge Befolkningen særlige Bidrag i den Anledning.